

„In de Schaar” verdwijnt na 100 jaar

OOSTENDE – Als tegen het einde van maart geen overnemer komt opdagen, overleeft de befaamde Oostendse karnaval- en werkkledijwinkel „In de Schaar” de viering van haar 100-jarig bestaan niet. Gestart in 1891 in de Sint-Franciscusstraat 16 groeide de winkel in 1 eeuw uit van de Oostendse visserswinkel tot de Oostendse karnavalswinkel. Noch een brandbom uit WO II, noch de grote overstroming in 1953 konden de winkel vellen. Met de pensionering van de derde generatie Delanghe komt er waarschijnlijk toch een einde aan 100 jaar Oostendse volksgeschiedenis.

Toen de uit Stene afkomstige boerenzoon August Delanghe in 1891 een winkel startte in het Oostendse stadscentrum, was er nog geen sprake van karnavalkledij. Het „huis Delanghe-Deroo” maakte naam met de verkoop van kledij voor de visserij en ellegoed per lopende meter. Tijdens WO I ging de winkel dicht toen August Delanghe naar Engeland vluchtte, waar hij overleed in 1915.

In 1921 pakte zoon Gaston Delanghe de draad terug op. Naast de visserskledij werd het aanbod uitgebreid met verschillende soorten werkkledij. In 1952 werd hij opgevolgd in de winkel door zijn dochter Nora en haar man Oskar-Seys.

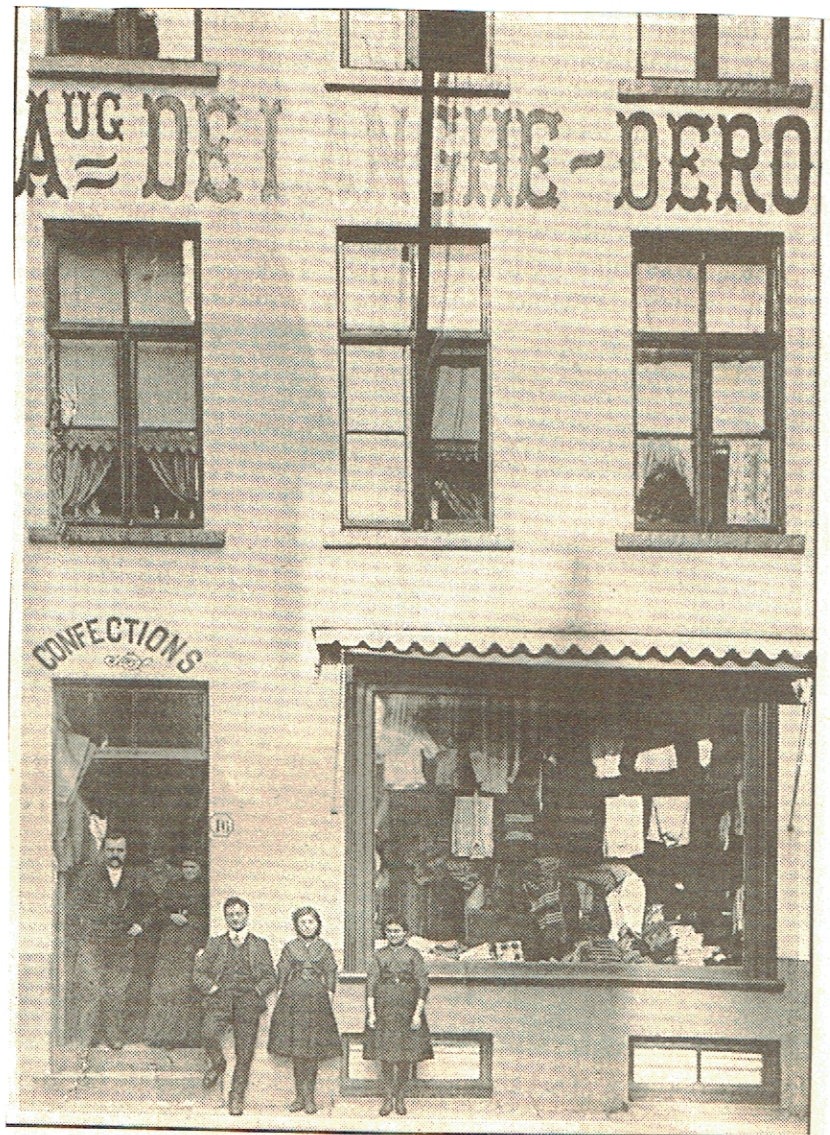
„Toen we mijn vader vertelden dat we naast werkkledij ook nog karnavalskledij wilden verkopen en verhuren, kwam dat voor hem over als een soort vernedering”, vertelt Nora Delanghe. „De eerste karnavalsverkoop en ons eerste jaar was een echt rampjaar.

Op 1 februari 1953 stond de winkel tijdens de „grote overstroming” meer dan 1 meter onder water. De karnavalsmaskers dreven in de straat. Mijn vader werd ziek en overleed 14 dagen later.

Het was nochtans niet de eerste ramp die de winkel trof. In 1940 werd de winkel gedeeltelijk vernield door een brandbom tijdens een raid die ook het vroeger Oostendse stadhuis vernielde”, vertelt Nora.

Terwijl „In de Schaar” bij de jongere generaties vooral bekend staat als karnavalswinkel, was het vroeger de winkel voor visserskledij. „Als kind heb ik ze nog gekend, de echte vissers. Ze kwamen hier binnen met de visserslijm aan de schoenen in hun typische „Friezekostuums”.

„In die tijd maakte mijn vader nog zelf oliekkers en oliehoeden (zuid-westers), hij

Anno 1910 was het huis Delanghe-Deroo al in de Sint-Franciscusstraat 16 gevestigd.
(Foto VEO)

had daarvoor een speciaal oliebad staan. En aan de stokers verkocht hij blauw flannellen ondergoed. Blauw in plaats van wit omdat die mannen altijd roetzwart waren na een reis. Nu kun je een visser niet meer herkennen, zelfs de echte visserscafé's zijn verdwenen uit het stadscentrum", vertelt ze.

Nora en haar man startten met karnavalskledij om de winterperiode te overbruggen. „Het carnaval is er op achteruit gegaan. Vroeger bestond ons clientele uit „Le tout d'Ostende". Dokters, advocaten en notarissen kwamen bij ons een pak en masker kopen. In hun zwart-

witte Domino-pakjes zag je ze dan in de visserscafé's, plaatsen waar ze maar 1 keer per jaar binnenstapten."

„De huidige generaties kunnen niet meer „maskerren". Vroeger maakten de mensen zich onherkenbaar en gingen ze de anderen „intrigieren", uitdagen en plagen. Nu staan uren in de spiegel te kijken om te zien of ze er wel goed uitzien."

Vandalenstreken

„De echte betekenis van het carnaval gaat aan hen voorbij. Ook de vandalenstreken en het

lawaai van al die bommetjes verpest de sfeer. Bommetjes hebben we nooit verkocht. Daar wou mijn man niets mee te maken hebben", stelt Nora.

Het grootste gedeelte van haar karnavalkostuums, maskers en werkkledij is intussen uitverkocht. „Het is spijtig dat niemand de winkel wil voortzetten. Een stukje folklore gaat verloren. Maar ja, ik ben 66 jaar, mijn man overleed op 9 november '90 en mijn drie kinderen hebben ander werk. Ik zal de winkel missen, maar het is tijd om te stoppen", zegt de levenslustige Nora Delanghe. (GVO)

Nora Delanghe voor haar winkel „In de Schaar" in de Sint-Franciscusstraat 16: het einde van een 100-jarige geschiedenis. (Foto VEO)